

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1155/2017
21.11.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв.Саше Пејчића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 1157/15 од 30.01.2017. године и Вишег суда у Нишу Кж1 167/17 од 31.05.2017. године, у седници већа одржаној 21.11.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 1157/15 од 30.01.2017. године и Вишег суда у Нишу Кж1 167/17 од 31.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 1157/15 од 30.01.2017. године, окр. АА, оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од два месеца по правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Виши суд у Нишу је пресудом Кж1 167/17 од 31.05.2017. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног, адв. Саша Пејчић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан, обе пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или да обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1. члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Иако бранилац окривљеног захтев подноси због повреде закона – члан 485. став 1. ЗКП, у захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно ни једну повреду закона, а из навода да је суд у току поступка пропустио да узме у обзир чињеницу да је окривљени у току расправе са оштећеном лично позвао полицију јер је био нападнут, да је током вербалне расправе дошло до контакта са оштећеном и да је окривљени оштећену само одгурнуо, да суд није саслушао полицајца који је те ноћи дошао на позив окривљеног, затим навода којима полемиче са оценом исказа оштећене од стране судова у редовном поступку ... произилази да захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Како се, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости не може поднети због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, то је Врховни касациони суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић